

ऋतुयेन्द्रो वनस्पतिः शशमानः परिस्रुता ।

कीलालमश्विभ्यां मधु दुहे धेनुः सरस्वती ॥ ६५ ॥

वनस्पतिः प्रयाज्ञदेवः शशमानः स्तुवन्सन् ऋतुया ऋतौ-ऋतौ काले-काले परिस्रुता सुरया सह कीलालमन्नरसमिन्द्रः इन्द्राय इन्द्रार्थं दुहे दुग्धे सुपां सुलु-
गित्यादिना [पा० ७.१.३१.] चतुर्थ्येकवचनस्य सुआदेशे इन्द्र इति लोपस्त आ-
त्मनेपदेष्विति [पा० ७.१.४१.] तलोपे दुहे इति वृषम् । किं च सरस्वती अश्वि-
भ्यां सहिता धेनुर्भूवा इन्द्राय मधु दुहे दुग्धे ॥ ६५ ॥

गोभिर्न सोममश्विना मासरेण परिस्रुता ।

समधातुः सरस्वत्या स्वाहेन्द्रे सुतं मधु ॥ ६६ ॥

हे अश्विना अश्विनौ मासरेण परिस्रुता सह गोभिर्न गोप्रभृतिपशुभिश्च सह
नश्वर्ये सुतमभिषुतं सोमं मधु च इन्द्रे युवां समधातमारोपयतम् सम्पूर्वाद्धाते-
र्लुङि मध्यमद्विवचनम् हे स्वाहाकृतयः प्रयाज्ञदेवाः यूयं सरस्वत्या सह इन्द्रे सुतं
मधु समधातेति वचनव्यत्ययः ॥ ६६ ॥

VIII. अश्विना रुविरिन्द्रियं नमुचेर्धिया सरस्वती ।

आ शुक्रमासुरादसु मधमिन्द्राय जग्निरे ॥ ६७ ॥

का० [११. ६. १६. १७.] अश्विना रुविरिति तिस्रो वपानां याज्यानुवाक्याः प्रथ-
मामनूच्य द्वितीया याज्या द्वितीयामनूच्य तृतीया याज्या तृतीयामनूच्य प्रथमा या-
ज्या । अश्विनेत्याद्यास्तिस्रस्तिसृणां वपानां क्रमाद्याज्यापुरोऽनुवाक्याः तत्प्रकार-
माह आश्विनवपायागे अश्विनेति [६७.] अनुवाक्या यमश्विनेति [६८.] याज्या सा-
रस्वतवपायागे यमश्विनेति [६८.] अनुवाक्या तमिन्द्रमिति [६९.] याज्या ऐन्द्रव-
पायागे तमिन्द्रमिति [६९.] अनुवाक्या अश्विनेति [६७.] याज्येति सूत्रार्थः ॥ अ-
श्विसरस्वतीन्द्रदेवत्यास्तिस्रोऽनुष्टुभः । अश्विना अश्विनौ सरस्वती च धिया बु-
द्ध्या कृत्वा नमुचेर्नमुचिसंज्ञात् आसुरात् दैत्यात् इन्द्रायेन्द्रार्थमेतानि वस्तूनि आ-
जग्निरे आजगृहिरे कानीत्यत आह रुविः शुक्रं शुद्धममलिनं रुविः इन्द्रियं वीर्यं
मधं महनीयं वसु धनं च ॥ ६७ ॥